

Een weg door het water

Timothy Dalrymple

Een weg door het water

Zoeken naar
het hart van God
in een tijd
van crisis

wb Uitgeverij Van Wijnen - Franeker

Vertaling: Monica van Bezooijen

Vormgeving omslag en binnenwerk:
Peter Slager/Bureau Garage, Kampen

Omslagafbeelding: Rembrandts 'Christus in de storm op het meer van Galilea', uit 1633. Het schilderij hing in het Isabella Stewart Gardner Museum in Boston totdat het doek in 1990 gestolen werd; het is tot op heden nog niet teruggevonden.

Het zelfportret van Rembrandt tegenover de titelpagina dateert uit 1630 en bevindt zich in het Rijksmuseum.

ISBN 9789051945942

© 2021 Timothy Dalrymple

Uitgeverij Van Wijnen, Postbus 172, 8800 AD Franeker
www.uitgeverijvanwijnen.nl

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd in welke vorm dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. No part of this book may be reproduced in any form whatsoever or in any language without previous written permission by the publisher.

Inhoudsopgave

Ten geleide	7
1. De herder in het donker	9
2. Het eerste woord en het laatste	13
3. Beproefd in de smeltoven	17
4. Vreugde is wijzer dan verdriet	21
5. Uit de diepten	25
6. Lachen om het onmogelijke	29
7. Het lijden in het lijden	33
8. Laat deze beker voorbijgaan	37
9. Even gescheiden, eeuwig samen	41
10. Ieder kind ligt op het altaar	45
11. Wees niet bang	49
12. 's Morgens juichend opstaan	53
13. De betekenis van de lijdensweek	57
14. De prijs van geloof onder een pandemie	61
15. De opstanding is niet gecancelld	65
16. Over het kruis en het koninkrijk	69
17. Kijk omhoog	73
18. Het eerste geschenk	77
19. Een tijd om af te weren	81
20. De God van de kleine dingen	85
21. De Heer heeft gegeven en de Heer heeft genomen	89
22. Dit is je ziel op Zoom	93
23. De laatste vijand	97
24. De laatste traan	101
25. Het eeuwige amen	105
26. Lijden aan twijfel	109
27. De gemeenschap van het lijden	113
28. Niets kan ons scheiden	117
29. Trouw aan ontrouwe mensen	121
30. Veranderd verrijzen	125
Verantwoording	128

Ten geleide

De uitbraak van het nieuwe Coronavirus dompelde vanaf het voorjaar van 2020 de wereld in een diepe crisis. Een politieke en economische, maar ook een geestelijke en persoonlijke crisis. Talloze mensen gingen op zoek naar begrip, naar een doel, naar betekenis. We waren allemaal als de Israëlieten die hun weg zochten door de Rode Zee. Het gevaar zat ons op de hielen, de wanden van chaos rezen op aan beide zijden, en ergens in de verte voor ons was het beloofde land. Zien konden we het nog niet; maar we wisten het, diep van binnen. De plek waarheen God ons brengen zou. Schrijven is mijn manier van worstelen met God. Daarom besloot ik, te midden van al deze uitdagingen, een serie meditaties te schrijven. Daarbij kon ik putten uit mijn proefschrift dat handelde over de breekbare relatie tussen lijden en geloof, maar ik zou ook proberen te luisteren naar de subtiele taal van de schrift en van de Geest, om iets te vernemen van wat God ons op dit moment te zeggen zou kunnen hebben.

Als directeur van het Amerikaanse tijdschrift *Christianity Today* publiceerde ik de meditaties op de website van CT onder de titel *The Hallway Through the Sea*. Bij de oorspronkelijke meditaties vermeldde ik steeds het aantal besmettingen en overledenen wereldwijd. En ik gaf suggesties voor begeleidende muziek. Voor dit boek heb ik het aantal oorspronkelijke overdenkingen met een zestal uitgebreid tot dertig. Daarbij vermelden we nu de weektotale van het jaar 2020. Die totalen zijn inmiddels al weer sterk opgelopen, en het einde is nog niet in zicht.

Maar we zijn niet zonder hoop. We zoeken het hart van God, misschien wel als nooit tevoren. De indringende prenten van Rembrandt ondersteunen wat ik in woorden hebben willen vangen. Mijn gebed is dat we bij God redding vinden voor ons leven, nu tijdens de pandemie, maar ook in elke crisis die ons treft. Ik bid dat ons leven veranderen mag, niet door een wereldwijde crisis, maar door het goed en liefdevolle, nooit eindigende en wereldomspannende werk van de Geest van God.

Adam en Eva, ets, 1638, Rijksmuseum Amsterdam

Eén

De herder in het donker

Al gaat mijn weg door een donker dal, ik vrees geen gevaar, want u bent bij mij, uw stok en uw staf, zij geven mij moed.

Psalm 23:4

Het komt steeds dichterbij. De wereld vertraagt, valt stil. We houden onze adem in. We luisteren. We kijken toe. Als een duistere vloed overspoelt het onheil ons land.

Opnieuw voelen we hoe de lange vingers van de angst schrapen langs onze longen. Angst voor verlies. Angst voor dood. Angst voor water dat aan de lippen staat.

We zijn verdwaald in een woud van informatie, zonder wegwijzers. We reiken naar de appel van de kennis in de hoop dat die ons rust zal brengen, maar opgerold als een worm in de appel ligt de angst. We eten de appel; de appel eet ons. Het voedsel waarvan we hoopten dat het onze honger zou stillen maakt onze honger alleen nog maar groter. Hoeveel kennis we ook hebben, onze angst stillen we er niet mee.

Mens zijn is hangen boven een afgrond. Mens zijn is kwetsbaar zijn.

Maar wanneer zijn we ooit *niet* kwetsbaar geweest? Zijn we ooit meer dan een week, een dag, of zelfs maar een moment verwijderd geweest van het verliezen van de dingen waar we in deze wereld van houden?

Heer, we zijn altijd al in uw handen. Aan u overgeleverd. Waarom zou dat ons nu beangstigen?

De schaduw van de dood is een oude vijand en een wijze vriend. *Memento mori*, fluistert hij. *Bedenk dat je dagen geteld zijn. Bedenk dat je dagen altijd geteld zijn geweest, nog voor de eerste dag aanbrak. Bedenk dat elke dag een geschenk is. En bedenk dat je nooit anders dan volledig, angstwekkend en wonderlijk afhankelijk bent geweest van je God.*

Uw stok en uw staf zijn onze enige troost. We zijn geen leeuwen,
hoog op een rots. We zijn schapen in het donkere dal. We volgen
als schapen waar u ons ook leidt. We bidden dat de schaduw van
de nacht zal verdwijnen en dat een nieuwe dag mag aanbreken.
We bidden om grazige weiden en stille wateren. We bidden in
de wetenschap dat u voor ons uitgaat, en dat u er al bent. U gaat
met ons mee, zelfs als de schaduwen diep zijn, en uw stem roept
ieder van ons bij naam.
U bent onze herder in het donker. U leidt ons naar het licht en
het leven.

Muziek: **Verses** door Ólafur Arnalds & Alice Sara Ott:
<https://youtu.be/nKfb71M-WwQ>
Zie ook deze choreografie van Robert Bandara
op dezelfde muziek:
<https://www.youtube.com/watch?v=dVvkY561PhM&feature=youtu.be>.

Aantal besmettingen wereldwijd: **184.032**
Aantal overledenen wereldwijd: **8.412**

Oude man met lange baard, ets, 1631, Rijksmuseum Amsterdam

Twee

Het eerste woord en het laatste

Wij hebben Gods liefde, die in ons is, leren kennen en vertrouwen daarop. God is liefde. Wie in de liefde blijft, blijft in God, en God blijft in hem.

1 Johannes 4:16

Ik ben ervan overtuigd dat dood noch leven, engelen noch machten noch krachten, heden noch toekomst, hoogte noch diepte, of wat er ook maar in de schepping is, ons zal kunnen scheiden van de liefde van God, die hij ons gegeven heeft in Christus Jezus, onze Heer.

Romeinen 8:38-39

Er zijn momenten waarop al ons zelfvertrouwen ons uit handen valt. Tijden waarin het duidelijk wordt dat al onze kracht, alle bolwerken, grachten, muren en versterkingen die we gebouwd hebben om onszelf te beschermen tegen onheil, één gigantische, indrukwekkende zinsbegoocheling zijn.

Als we op zo'n moment eerlijk naar onszelf kijken, zien we onze kwetsbaarheid en nood. We zien hoe het er werkelijk met ons voorstaat. We zien dat we u, Heer, nodig hebben.

Zelf heb ik dit ervaren toen ik hoorde dat ik mijn nek gebroken had en dat mijn olympische droom voorbij was. Ik ken broers en zussen die hetzelfde hebben meegemaakt. Het moment dat ze alles kwijtraakten – en ze konden lachen. Het moment waarop de wereld hen alles ontnam en ze alleen nog maar de liefde van God overhielden.

Als alles weg is, dan is het enige wat overblijft het enige wat nodig is. Het enige wat nooit verdwijnt of verbleekt, het enige waarvan we nooit gescheiden kunnen worden, dat is het enige wat we nodig hebben, en nog veel meer dan dat. Zodra we dit beseffen, ontdekken we dat we niets te vrezen hebben.

Ik hoop dat mijn kinderen dit geheim op een dag ontdekken. Liefde is geen luxe voor tijden van overvloed. Het is geen extra nootje in het muziekstuk van het heelal. Het is geen verhaal dat we onszelf vertellen in de donkere nacht. Het is meer aanwezig dan wat ook. Het is verkrijgbaar voor iedereen, overal, op ieder moment. Liefde is het ordeningsprincipe van het heelal. Toen de woorden van Gods lippen vloeiden en alle dingen tot aanzien spraken, waren het woorden van liefde. De overvloed van liefde in het wezen van God bracht de schepping voort. De enige reden waarom iets bestaat, is omdat God het liefhad nog voor het er was.

Terwijl we het virus zich een weg zien banen, worden we bestormd door vragen. Hoe lang gaat dit duren? Hoeveel levens gaat dit kosten? Hoe dichtbij zal het onheil bij onszelf komen? Uiteindelijk is dit onze enige zekerheid, onze belangrijkste hoop: dat Gods liefde aan ons voorafgaat, ons onderhoudt en ons thuis zal brengen.

Liefde had het eerste woord. Liefde zal het laatste woord hebben.

Muziek: **Saturn** van Sleeping at Last (instrumentaal):
<https://youtu.be/82nXadBexCU>

Aantal besmettingen wereldwijd: **387.045**
Aantal overledenen wereldwijd: **16.962**

De oprichting van het kruis, tekening, 1628-1629,
Museum Boijmans Van Beuningen, Rotterdam

Drie

Beproefd in de smeltoven

Ik zal je louteren, maar niet als zilver, in de smeltoven van de ellende zal ik je beproeven.

Jesaja 48:10

Jezus noemt zichzelf de Weg, de Waarheid en het Leven. En hij zegt tegen zijn volgelingen dat ze hun kruis op zich moeten nemen om hem te volgen. De Weg is de weg naar het kruis. De Waarheid wordt gekruisigd. Het Leven is een leven van lijden. Het lijden is onlosmakelijk verbonden met de menselijke conditie. Het is ook wezenlijk voor het christelijk leven. Christus vraagt ons om te sterven aan onszelf. Hij laat ons zien wat lijden is. We gaan niet met graagte op het lijden af. Lijden is niet goed in zichzelf. Maar in Christus, in het liefhebben van God en elkaar, zullen we lijden. En in het lijden zullen we begrijpen. Niet lang nadat ik mijn nek brak bij een turnongeluk, zat ik in een donkere bioscoop en zag bovenstaande woorden uit Jesaja 48:10 op het scherm. Mijn dromen waren mij ontnomen. De rest van mijn leven zou doorschoten zijn door chronische pijn. En toch werd ik overspoeld door een gevoel van dankbaarheid. Misschien had het lijden toch betekenis. Misschien was ik gelouterd in de smeltoven en uitgekozen om dienstbaar te zijn, tot eer van God. Misschien worden we dat wel allemaal.

We hebben niet de keus of we wel of niet zullen lijden. Maar we hebben wel de keus wat het met ons zal doen – of we ons zullen laten helen en verdiepen door het lijden en of het ons dingen zal leren over onszelf en over God die we anders nooit hadden ontdekt. Kierkegaard noemde dat de school van het lijden. We gaan allemaal naar die school, maar we moeten ieder persoonlijk ervoor kiezen om de lessen van die school te leren.

Toen de pijn mijn metgezel werd, voelde ik opeens al mijn boten. Wat zich altijd verborgen had gehouden, kwam omhoog in een rauwe, hardnekkige kwelling. Net zo licht in het lijden

de architectuur van de ziel op. Het maakt ons doorzichtig voor onszelf. Het maakt anderen zichtbaar voor ons die we eerder niet zagen. En het maakt duidelijk dat we volledig en voortdurend op God moeten vertrouwen.

Lijden is angstwekkend en afschuwelijk. Het sleept zich ondraaglijk lang voort en kost ons al onze kracht. Het maakt dat we ons inspannen met elke bot, elke spier, elke vezel in ons lijf om het nog een uur, een dag extra vol te houden. Het knaagt aan de dingen die we koesteren.

Uiteindelijk laat het lijden ons achter in de diepte, alleen met God in stilte en roerloosheid. Het leert ons, als we tenminste bereid zijn te leren, dat God zelf onze enige toevlucht is, onze enige bron van kracht en troost. In het lijden vernederen we onszelf, als Jezus, zodat God ons op kan tillen.

De volgeling van Christus die wijsheid leert in haar lijden is als een maan die zich spiegelt in een meer: haar licht is geleend, en haar laagte weerspiegelt haar hoogte.

Muziek: ***Rain, in Your Black Eyes*** van Ezio Bosso,
met een intrigerende onderwater-dans/-film door Julie Gautier:
<https://youtu.be/bdBuDg7mrT8>

Aantal besmettingen wereldwijd: **798.890**
Aantal overledenen wereldwijd: **40.290**

De apostel Paulus, peinzend, ets, ca. 1629,
Bibliothèque national de France, Parijs

Vier

Vreugde is wijzer dan verdriet

Wat moeten wij hier verder over zeggen? Als God voor ons is, wie kan dan tegen ons zijn? Zal hij, die zijn eigen Zoon niet heeft gespaard, maar hem omwille van ons allen heeft prijsgegeven, ons met hem niet alles schenken?

Romeinen 8:31-32

Want voor mij is leven Christus en sterven winst.

Filippenzen 1:21

Is het niet voorbarig om over vreugde te spreken? Talloze mensen lijden. De angst spookt rond in onze huizen. Onze steden zijn verlaten, onze scholen gesloten, onze ziekenhuizen overvol. Vaders en moeders vragen zich af hoe ze hun kinderen moeten voeden.

We treuren met degenen die treuren en we huilen met degenen die huilen. Dit zijn verschrikkelijke tijden. Het is niet onjuist om verdrietig te zijn, te klagen, of het uit te schreeuwen.

Maar vreugde is als een diamant: het meest waardevol wanneer hij het meest zeldzaam is. Als de wereld geen reden kan vinden om blij te zijn, is het feit dat christenen die *wel* vinden een krachtig getuigenis.

Christelijke blijdschap gaat veel dieper dan simpel geluk. Er is niets oppervlakkigs, lichtzinnigs of naïefs aan. Christelijke blijdschap, oog in oog met het lijden, is zwaar en ruw en tegendraads. De apostel Paulus wist alles van lijden. Hij werd vervolgd en geslagen en leed schipbreuk. Maar hij wist ook dat dit leven ons de kans biedt om Jezus Christus te ontdekken en te volgen, en in het volgende leven zullen we bij hem zijn. Is er een grotere reden voor blijdschap denkbaar? Paulus weet dat de God die ons het grootste geschenk gaf, ons de kleinere geschenken niet zal ont-

houden. Dus zelfs wanneer we in de vuurlinie liggen, zelfs als we overspoeld worden door lijden, hebben we reden tot onverslaanbare vreugde. Ons verdriet is geworteld in onze omstandigheden, maar omstandigheden zijn tijdelijk. Onze vreugde is geworteld in de liefde van God en de liefde van God blijft eeuwig.

Ooit dacht ik dat de wijsheid een droevig gelaat had. De Prediker verwoordt in zijn Oudtestamentische boek de alledaagse, wereldse visie als hij zegt, 'Want wie veel wijsheid heeft, heeft veel verdriet. En wie kennis vermeerdert, vermeerdert smart' (1:18). Maar Christus zet de wereldse wijsheid op z'n kop. In Christus is er een diepere wijsheid. De rechtvaardigheid van God heeft de zonde van de wereld overwonnen. Het leven heeft de dood verslagen. Er komt een dag waarop haat en afgunst stoppen, als de graven zullen opengaan en als slechts leven en liefde en vreugde zullen overblijven.

We bagatelliseren het verdriet van de pandemie dus niet, als we verklaren dat de vreugde van God groter is. We laten onze burens zien dat we delen in hun verdriet. We laten hen echter ook zien dat we een diepere vreugde kennen die zal blijven en zal overwinnen.

Als het erop aankomt is vreugde wijzer dan verdriet. In onze vreugde geven we een vriendelijk getuigenis van het geheim dat de zonde, het lijden en de dood niet het laatste woord hebben. Vreugde weet dat we langer zullen leven dan de bergen. Vreugde weet dat de dood zal sterven en het leven zal leven. Vreugde weet dat het lijden tijdelijk is, maar de liefde van God eeuwig.

De vreugde is zo goed als uitgedoofd om ons heen, maar in ons kan ze niet worden geblust.

Muziek: een gedeelte uit Max Richters bewerking van Vivaldi's **Vier Jaargetijden**, met Mari Samuelsen op viool.

Je zult de kwaliteit van de opname vergeven als je de passie van de uitvoering ziet:
<https://youtu.be/wgkLeeRh2pw>

Aantal besmettingen wereldwijd: **1.329.228**

Aantal overledenen wereldwijd: **80.503**

De vlucht naar Egypte, ets, ca. 1627, Rijksmuseum Amsterdam

Vijf

Uit de diepten

Maar Mozes antwoordde het volk: ‘Wees niet bang, wacht rustig af. Dan zult u zien hoe de HEER vandaag voor u de overwinning behaalt. De Egyptenaren die u daar nu ziet, zult u hierna nooit meer terugzien. De HEER zal voor u strijden, u hoeft zelf niets te doen.’

Exodus 14:13-14

Toen hield Mozes zijn arm boven de zee, en de HEER liet de zee terugwijken door gedurende de hele nacht een krachtige oostenwind te laten waaien. Hij veranderde de zee in droog land. Het water spleet, en zo konden de Israëlieten dwars door de zee gaan, over droog land; rechts en links van hen rees het water op als een muur.

Exodus 14:21-22

In het boek Exodus deed een reeks steeds zwaardere, catastrofale plagen Farao's greep op de Israëlieten net lang genoeg verslapen om hen naar de woestijn te doen ontsnappen. Farao bedacht zich en achtervolgde hen. Aan de ene kant zagen de Israëlieten een gigantisch leger, dat veel sterker was dan zij, en aan de andere kant de Rode Zee. Ze zaten klem. ‘De Heer zal voor u strijden,’ zegt Mozes. ‘Jullie hoeven alleen maar stil te zijn.’

Dan volgt een van de beroemdste en meest spectaculaire wonderen in de Bijbel. God ‘spleet’ het water en de Israëlieten gingen erdoorheen. ‘Rechts en links van hen rees het water op als een muur.’

Het moet een ontzagwekkende ervaring geweest zijn om die weg door het water te gaan. Het moet ook heel beangstigend zijn geweest. Ieder moment konden die torenhoge muren op hen neerstorten. Maar toen de Israëlieten aan de overkant waren, stortte het water juist neer op het leger van de Farao en was het volk van God vrij.

Het aantal vastgestelde gevallen van corona en het aantal doden als gevolg van de pandemie in de wereld is torenhoog. En de aantallen zullen nog verder oplopen.

We voelen ons, Heer, als die Israëlieten die door de zee trokken. We zijn uitgeput en verbijsterd. Een angstwekkend leger achtervolgt ons. Gevaar loert aan alle kanten. De enige weg is voorwaarts. We weten dat er hoop is aan de overkant, maar we zijn nog niet eens aan de klim omhoog begonnen.

We leven in onzekerheid. We bevinden ons in een niemandsland. We lopen door het diepste dal. We worden herinnerd aan de psalmist en zijn *de profundis*, 'Uit de diepte roep ik tot u, HEER, ... luister naar mijn roep om genade' (Psalm 130:1-2). De Bijbel noemt het een lied van de opgang, maar het wordt gezongen vóór die opgang. 'Ik zie uit naar de HEER, mijn ziel ziet uit naar hem en verlangt naar zijn woord, mijn ziel verlangt naar de Heer, meer dan wachters naar de morgen, meer dan wachters uitzien naar de morgen' (vers 5-6).

We leven tussen het wonder van onze verlossing en het wonder van onze bevrijding. We wachten tussen het ene wonder en het andere. We weten dat alleen uw genade de muren van de zee overeind houdt. We zien uit naar onze opgang. Op een dag zult u ons ontmoeten op de berg, en we zullen terugkijken en zien hoe machtig en schitterend en volmaakt u ons hebt bevrijd.

Maar hier, vandaag, roepen we het uit naar u. Hoor onze gebeden uit de diepten. 'Israël, hoop op de HEER! Bij de HEER is genade, bij hem is bevrijding, altijd weer' (Psalm 130:7).

Muziek: een akoestische versie van ***Stay and Wait***
van Hillsong UNITED:
<https://youtu.be/LY4yny443JE>

Aantal besmettingen wereldwijd: **1.919.797**
Aantal overledenen wereldwijd: **128.293**

Abraham ontvangt de engelen, ets, 1656, Rijksmuseum Amsterdam

Zes

Lachen om het onmogelijke

Toen vroeg de HEER aan Abraham: 'Waarom lacht Sara, waarom vraagt ze zich af of ze op haar leeftijd nog wel een kind ter wereld kan brengen? Is ook maar iets voor de HEER onmogelijk? Op de vastgestelde tijd, over precies een jaar, kom ik bij je terug en dan heeft Sara een zoon.'

Genesis 18:13-14

[Abraham] is [onze vader] ten overstaan van God, op wie hij vertrouwdde, die de doden levend maakt en in het leven roept wat niet bestaat. Hoewel het eigenlijk niet kon, bleef Abraham hopen en geloven dat hij de vader van vele volken zou worden, zoals hem was beloofd: 'Zo talrijk zullen je nakomelingen zijn.'

Romeinen 4:17-18

God had Abraham land, nakomelingen en zegen beloofd. Zijn nageslacht zou talrijk zijn als de sterren aan de hemel. En toch duurde het wachten tussen belofte en vervulling tergend lang. Als er boodschappers van God naar hun tent komen, zijn Abraham en Sara al stokoud. Sara hoort de belofte dat ze zwanger zal worden van een zoon en lacht. De boodschapper zegt daar iets over en zij lacht het weg, maar als ze een kind baart noemt ze haar zoon Isaak, en dat betekent *lachen*. 'God maakt dat ik kan lachen,' zegt ze, 'en iedereen die dit hoort zal met mij mee lachen' (Genesis 21:6).

Het verhaal herinnert me aan de geboorte van mijn eerste kind. Lange tijd zag ik slechts de kruin van haar hoofdje. Toen kwam er opeens een dapper vechtend mensje ter wereld, kronkelend en de longen uit haar lijfje krijsend. Het was zo abrupt en opmerkelijk dat ook ik hardop begon te lachen. Ik was net getuige geweest van het wonder van leven dat plotseling tevoorschijn komt

uit de moederschoot. Vandaag staat ze voor me, elf jaar oud, evenzeer een wonder als op de dag dat ze geboren werd. De apostel Paulus stelt het geloof van Abraham tot een voorbeeld. Tegen alle verwachting in, geloofde hij verwachtingsvol. Hij wist dat het onmogelijk was voor hem en Sara om nog een kind te krijgen – en toch wist hij door geloof dat het hoe dan ook zou gaan gebeuren. Zoals de boodschapper het zei in Genesis, ‘Is ook maar iets voor de Heer onmogelijk?’ Of zoals Jezus het later zei, ‘Wat bij mensen onmogelijk is, is mogelijk bij God’ (Lukas 18:27). God geniet ervan om onze nietige ideeën over wat mogelijk is op te blazen. Hij brengt leven voort uit de dood, sieraad uit as en genezing uit tragedie. Als de maker van alle dingen uit het niets, roept hij ‘in het leven ... wat niet bestaat’. Heer, roep hoop in het leven waar geen hoop is. Roep genezing in het leven. Want u bent een God die licht om het onmogelijke.

